

การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

The Development of Professional Learning Community (PLC) Model for Enhancing the Competency of Learning Experiences Management of Early Childhood Teachers in the 21st Century

ชัชวีร์ แก้วมณี

Chatchawi Kaeomani

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University, Muang, Songkhla 90000, Thailand

Corresponding author, e-mail: chatchawi.k@gmail.com

(Received: May 4, 2021; Revised: Jul 6, 2021; Accepted: Jul 9, 2021)

บทคัดย่อ

ครูปฐมวัยมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กในศตวรรษที่ 21 จากการพัฒนาครูที่ผ่านมาเกิดประโยชน์น้อยและสิ้นเปลืองงบประมาณ การใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ครูได้รับการพัฒนาในบริบทพื้นที่โดยตรงจะเกิดประโยชน์มากกว่าและครูไม่ต้องออกจากห้องเรียน จึงมีการวิจัยและพัฒนาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาสมรรถนะการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนารูปแบบและเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการใช้รูปแบบจากกลุ่มตัวอย่างครูปฐมวัยเครือข่ายสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครสงขลา โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการหาค่าดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการพรรณนาความเรียง ผลการวิจัยพบว่าครูปฐมวัยมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากที่สุด โดยรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย การกำหนดทิศทางของรูปแบบ กระบวนการพัฒนาที่เรียกว่า "PILOTS Model" เจื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ และการประเมินผลที่เกิดขึ้น จากการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า ครูปฐมวัยมีสมรรถนะการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กำหนดและความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่น่ากระบวนการของรูปแบบไปใช้ได้คำนึงถึงเจื่อนไขการนำไปใช้ให้เหมาะสม และสถานศึกษาควรสนับสนุนให้มีคำชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ ครูร่วมพัฒนาและการได้รับการปรึกษาจากผู้บริหารอย่างเป็นกัลยาณมิตร

คำสำคัญ : ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สมรรถนะการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ครูปฐมวัย

Abstract

Early childhood teachers have major roles in learning management for child development in the 21st century. The previous teacher development of the field seemed to be less beneficial and wasted the budget. Using the concepts of professional learning community to directly develop teachers in the contextual areas will be more beneficial than taking teacher out of their classrooms. The research and development need to be conducted in order to study the needs of early childhood teachers' competency development of learning experience management in the 21st century; the developed model and the efficiency of using the model from early childhood teacher samplings of songkhla municipality schools. The statistics for data analysis were Priority Needs Index (PNI), mean, standard deviation, t-test and descriptive analysis. The results of the research were found that early childhood teachers needed to develop their competency of learning experience management focused on learner-center the most.

Model of professional learning community of early childhood in the 21st century consisted of the orientation of the model called "PILOTS Model"; conditions of using the model and the evaluation of the efficiency of using the model. It was found that early childhood teachers gained the competency of learning experience management after the use of the model higher than before with the significant statistics at .05 with the results of using the developed model with satisfaction at the most level. The research results could be used as guidelines for working units to operate the process of model with the appropriate awareness of conditions and schools should support suggestions from experts, mutual developing teachers as well as having administrators' friendly consultation.

Keywords: Professional Learning Community, Competency of learning experience management, Early Childhood Teachers

บทนำ

สภาพสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์การพัฒนาเด็กในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ท่ามกลางแนวความคิด ความเชื่อ และวิธีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ทันกับการก้าวข้ามของการพัฒนาการศึกษาเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ยืนหยัดอยู่ในสังคมสมัยใหม่ บ่มเพาะคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างเหมาะสมสำหรับการเผชิญกับความท้าทายในอนาคตข้างหน้าอย่างสมบูรณ์และเต็มกำลัง ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) แผนการศึกษาชาติ (พ.ศ.2560-2579) และแผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (พ.ศ. 2560-2564) ได้นำไปสู่การกำหนดทักษะสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ที่มีส่วนสำคัญต่อการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน เด็กต้องได้รับการพัฒนาคุณลักษณะเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ การเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การพัฒนาเด็กต้องไม่ใช่การให้ความรู้ แต่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้ามสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21” ที่ครูสอนไม่ได้ นักเรียนต้องเรียนเอง หรือพูดใหม่ว่าครูต้องไม่สอน และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือกระทำ (Panich, 2012, p. 15) ครูจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างมากเพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็ก หากครูมีคุณภาพจะส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยดีขึ้นไปด้วย

การเตรียมเด็กปฐมวัยสู่ศตวรรษที่ 21 ครูจึงต้องสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม โดยเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้สู่เด็ก เป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กได้มีพัฒนาการอย่างรอบด้านและที่สำคัญคือ การพัฒนาให้เด็กมีทักษะในศตวรรษที่ 21 นั้น ครูจะต้องมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้วย ซึ่ง Sinlarat (2014, p. 23) กล่าวถึงคุณลักษณะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 ว่าควรประกอบด้วยคุณลักษณะ 7 ประการ คือ สร้างและบูรณาการความรู้ได้ มีความคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์และตมถกถกความคิดเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียนได้ รู้และเข้าใจเทคโนโลยีใหม่พร้อมทั้งชี้แนะข้อดีข้อเสียให้ผู้เรียนได้ มีทักษะการสอนเด็กให้เติบโตเต็มตามศักยภาพและสร้างผลงานใหม่ ๆ ให้ได้ เข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรมจริยธรรมและชักชวนให้คนอื่น ๆ ทำเพื่อสังคม และมีบทบาทนำในด้านการสอนและในวิชาชีพ พัฒนาคุณภาพของโรงเรียนร่วมกับผู้บริหารได้มากขึ้น

การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาจัดเป็นวาระแห่งชาติ การปฏิรูประบบการผลิตและพัฒนาครูเป็นหัวใจสำคัญ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนของตัวครูให้มีคุณภาพ ยึดการพัฒนาเด็กเป็นสำคัญ เปลี่ยนการอบรมครูเป็นเชิงรุก คือสร้างทีมลงไปทำการฝึกอบรมครูในพื้นที่โดยตรง เพื่อไม่ต้องให้ครูออกจากห้องเรียนและทอดทิ้งนักเรียน รัฐบาลไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (Professional learning community) โดยกำหนดแนวทางร่างกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 -2574 โดยส่งเสริมให้มีโครงการผลิตครูมืออาชีพในรูปแบบประกันมีงานทำ โครงการนำร่องคูปองพัฒนาครู ส่งเสริมให้หน่วยงานที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาครูได้ร่วมกันวางแผนพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ จากรูปแบบที่ผ่านมาเป็นการอบรมครูตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งเกิดประโยชน์น้อยและสิ้นเปลืองงบประมาณ ปรับเป็นรูปแบบเชิงรุกคือ การจัดหาพี่เลี้ยง (Coaching Team) ลงไปดำเนินการฝึกอบรมครูในพื้นที่โดยตรง ซึ่งเกิดประโยชน์กับการเรียนการสอนมากกว่า และครูไม่ต้องออกจากห้องเรียน บริบทการพัฒนาครูไปสู่การเรียนรู้เน้นการ

พัฒนาองค์กรแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ซึ่งในหลากหลายประเทศได้เกิดการตื่นตัวเพื่อเปลี่ยนผ่านให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคศตวรรษที่ 21 โดยใช้แนวคิดการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (Professional learning community) ใช้รูปแบบการศึกษาขั้นเรียน (Lesson study) ที่มีการระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สะท้อนคิดที่ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Plan) 2) การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Do) และ 3) การสะท้อนผล (See) และเชื่อมโยงกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาที่มีแนวคิดบนฐาน 5 องค์ประกอบ 1) การมีแนวคิดร่วมกัน (Share vision and Norm) 2) การร่วมแรงร่วมใจ (Collaboration) 3) การเยี่ยมชั้นเรียนและการมีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ (Study visit and Expert advice) 4) การให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้เรียน (Focus on student learning) และ 5) การสะท้อนคิดอย่างมีสุนทรียะ (Reflection dialogue) (The Secretariat of the Teachers Council of Thailand, 2019, p.2)

กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนวิทยาการคำนวณในระดับการศึกษาปฐมวัย วิทยาการคำนวณสำหรับเด็กอนุบาลจะเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบไม่ใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดเชิงคำนวณอันเป็นพื้นฐานของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น อันเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (Ministry of Education, 2020, p. 152) และด้วยความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งดังกล่าวข้างต้น โครงการสนุกวิทย์ พลังคิด เพื่ออนาคต โดยบริษัทเซฟรอนประเทศไทย จำกัด ได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และมอบหมายให้คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ในฐานะศูนย์มหาวิทยาลัยเครือข่ายภาคใต้ดำเนินการกำกับติดตามและพัฒนาขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (Professional Learning Community) ภายใต้โครงการ Thailand School Improvement Program (TSIP) และให้การสนับสนุนทุนโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของเครือข่ายครูเทศบาลนครสงขลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยทักษิณ เลขที่ COA No. TSU 2020-013 โดยเป็นการดำเนินการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 (Research 1(R1) โดยวิธีการวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย และการศึกษาความต้องการของครูปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับเพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (modified priority needs index: $PNI_{Modified}$) โดยใช้สูตรของนางลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล วองวานิช (Wongwanich, 2015, p.55) การคำนวณมาจากดัชนี PNI โดยการหารค่าผลต่างของ (I-D) ด้วยค่า D โดยใช้หลักการกำหนดความต่องานจำเป็นจากระดับของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น ดังนี้ Modified Priority Needs Index : $PNI_{Modified} = (I - D) / D$ เมื่อ $PNI_{Modified}$ หมายถึง ดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญต่องานจำเป็น I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการพัฒนารูปแบบ (Development 1 (D1) โดยนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นแนวทางในการพัฒนากำหนดเป็นโครงร่างรูปแบบโดยประยุกต์ใช้จากกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบการสอนของ จอยซ์ และคณะ (Joyce et al., 2015, p.99) ที่กำหนดองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบ 4 ประการ คือ 1) แนวคิด ทฤษฎี หลักการเป็นพื้นฐานการกำหนดทิศทางของรูปแบบ 2) การสร้างตัวรูปแบบ 3) รายละเอียดการนำรูปแบบไปใช้ และ 4) การระบุผลการใช้รูปแบบที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาโครงร่างรูปแบบดังกล่าว และดำเนินการตรวจสอบเชิงเนื้อหาและความสมเหตุสมผลเชิง

ทฤษฎีตามองค์ประกอบของรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ก่อนนำรูปแบบไปทดลองใช้กับครูปฐมวัยกลุ่มตัวอย่าง และพบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการทดลองใช้รูปแบบ (Research 2 (R2) เป็นการนำรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการ ซึ่งเป็นข้าราชการครูผู้สอนระดับปฐมวัย ของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 4 โรงเรียน ที่ได้มาโดยการคัดเลือกด้วยความสมัครใจในการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ภายใต้โครงการ TSIP ของครุสภา จำนวน 24 คน โดยทำการทดลองใช้รูปแบบในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 และตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบตามวัตถุประสงค์การวิจัยศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการประเมินผลรูปแบบ (Development 2 (D2) เป็นการนำผลการทดลองมาใช้ในการวิเคราะห์ ประเมินการปรับปรุงรูปแบบ โดยใช้วิธีการประเมินผลจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างด้วยการประชุม สหทนากลุ่มเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กำหนด เพื่อการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า ทักษะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยตามความคาดหวังมี 10 ประการ และผลการสอบถามความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย พบว่า ครูปฐมวัยมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากที่สุด ดังแสดงผลในตาราง 1

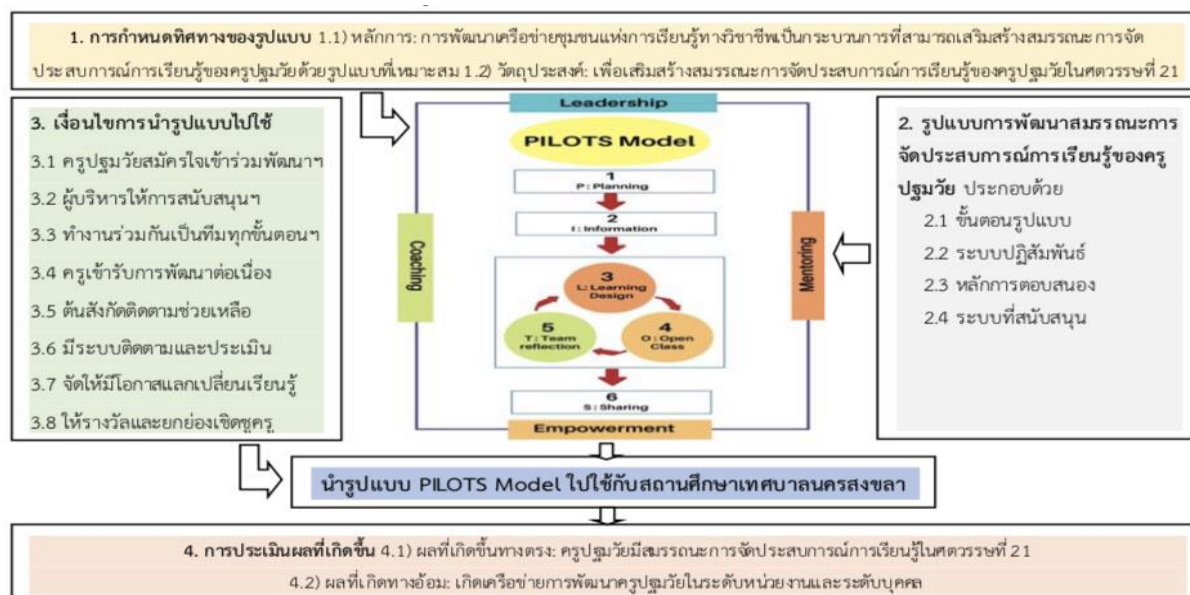
ตารางที่ 1 แสดงผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย

รายการ	ความต้องการจำเป็น			ลำดับ
	สมรรถนะที่คาดหวัง I	สมรรถนะที่เป็นจริง D	ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI _{modified})	
1. การพัฒนาทักษะการออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	4.72	3.50	0.35	2
2. การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	3.89	3.17	0.23	9
3. การพัฒนาทักษะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.78	3.44	0.39	1
4. การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและส่งเสริมค่านิยมให้กับผู้เรียน	4.11	3.33	0.25	8
5. การพัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีการออกแบบและผลิตสื่อการสอน	4.39	3.39	0.29	5
6. การพัฒนาทักษะใช้สื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้	4.16	3.28	0.27	6
7. การจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน	4.06	3.22	0.26	7
8. การพัฒนาทักษะการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.50	3.44	0.31	4
9. การพัฒนาทักษะการวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียน	4.55	3.44	0.32	3
10. การพัฒนาทักษะการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้	4.44	3.44	0.29	5

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย พบว่า ครูปฐมวัยมีความต้องการจำเป็นทุกรายการ มีค่า PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.39 โดยความต้องการจำเป็นของครูปฐมวัยต่อการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า มีค่า PNI_{Modified} สูงสุดลำดับที่ 1 คือการพัฒนาทักษะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่า (PNI_{modified} = 0.39) ลำดับที่ 2 คือ การพัฒนาทักษะ

การออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่า (PNI_{modified} = 0.35) และลำดับที่ 3 คือ การพัฒนาทักษะการวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียน มีค่า PNI_{modified} = 0.32

2. ผลการพัฒนาปรับเปลี่ยนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มี 4 องค์ประกอบคือ 1) การกำหนดทิศทางของรูปแบบ 2) กระบวนการพัฒนา 3) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ และ 4) การประเมินผลที่เกิดขึ้น โดยกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี 6 ขั้นตอน เรียกว่า “PILOTS Model” ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 วางแผนการพัฒนา (P: Planning) ขั้นที่ 2 ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรม (I: Information) ขั้นที่ 3 ออกแบบแผนการจัดประสบการณ์ (L: Learning Design) ขั้นที่ 4 เปิดชั้นเรียน (O: Open Class) ขั้นที่ 5 สะท้อนผลการจัดประสบการณ์จากทีม (T: Team Reflection) และขั้นที่ 6 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S: Sharing) มีรายละเอียดแสดงดังแผนภาพ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

3. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มีดังนี้

3.1 ผลการประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ รายละเอียดดังตาราง 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย

สมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ของครูปฐมวัย	ก่อนทดลอง			หลังการทดลอง			t-test
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	
1. ด้านการออกแบบการจัดประสบการณ์	2.53	0.39	ปานกลาง	4.22	0.45	มาก	14.50
2. ด้านการจัดประสบการณ์	2.82	0.36	ปานกลาง	4.10	0.16	มาก	14.68
3. ด้านการวัดและประเมินผล	2.78	0.34	ปานกลาง	4.18	0.26	มาก	18.05
ภาพรวม	2.71	0.36	ปานกลาง	4.16	0.29	มาก	18.13

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูปฐมวัยมีสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูปฐมวัย รายละเอียดดังตาราง 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูปฐมวัย

กระบวนการ ปฏิบัติงานของครูปฐมวัย (PILOTS Model)	ผลการปฏิบัติงาน			ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ	
ขั้นที่ 1 ปฏิบัติงานวางแผนการพัฒนา (P: Planning)	4.23	0.74	มาก	3
ขั้นที่ 2 อบรมความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรม (I : Information)	4.24	0.62	มาก	2
ขั้นที่ 3 ปฏิบัติงานออกแบบแผนการจัดประสบการณ์ (Learning Design)	4.21	0.78	มาก	4
ขั้นที่ 4 ปฏิบัติกิจกรรมการเปิดชั้นเรียน (Open Class)	4.17	0.76	มาก	5
ขั้นที่ 5 ประชุมสะท้อนผลการสอนจากทีม (Team Reflection)	4.12	0.77	มาก	6
ขั้นที่ 6 ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing)	4.25	0.72	มาก	1
ภาพรวม	4.20	0.73	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูปฐมวัยมีผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูปฐมวัย (PILOTS Model) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รายละเอียดดังตาราง 4

ตารางที่ 4 แสดงความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู

ข้อความถาม	ความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ
1. การชี้แจงและสื่อสารการดำเนินโครงการวิจัย	4.02	0.52	มาก
2. การได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้	4.10	0.40	มาก
3. การได้รับการช่วยเหลือชี้แนะจากทีมวิทยากร	4.16	0.45	มาก
4. การได้รับการปรึกษาชี้แนะจากผู้บริหาร	3.94	0.57	ปานกลาง
5. การได้รับการปรึกษาชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ	4.26	0.44	มาก
6. การได้รับการปรึกษาชี้แนะจากครูร่วมพัฒนา	3.94	0.44	ปานกลาง
7. การได้ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน	4.00	0.45	มาก
8. การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในการปฏิบัติงาน PLC	4.13	0.43	มาก
9. กระบวนการกำกับติดตามและการสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครู	4.03	0.55	มาก
10. ความร่วมมือกันของครูในกลุ่มสาระเดียวกัน	4.23	0.50	มาก
ภาพรวม	4.09	0.48	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ครูปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณารายข้อมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือการได้รับการปรึกษาชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ รองลงมาคือความร่วมมือกันของครูในกลุ่มสาระเดียวกัน การได้รับการช่วยเหลือชี้แนะจากทีมวิทยากร การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในการปฏิบัติงาน PLC การได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ กระบวนการกำกับติดตามและการสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครู การชี้แจงและสื่อสารการดำเนินโครงการวิจัย และการได้ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน ตามลำดับ และมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือการได้รับการปรึกษาชี้แนะจากครูร่วมพัฒนา และการได้รับการปรึกษาชี้แนะจากผู้บริหาร

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นพบว่า ครูปฐมวัยมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากที่สุด โดยให้ความสำคัญเรื่องการออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านกระบวนการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของเครือข่ายเทศบาลนครสงขลา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูใน

สังกัดเทศบาลนครสงขลาได้มีการเรียนรู้และพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพภายใต้โครงการ Chevron Enjoy Science: สนุกวิทย์ พลังคิด เพื่ออนาคต และเห็นความสำคัญของการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยได้เห็นผลของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ภายใต้การสนับสนุนการพัฒนาจากสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครสงขลา ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chuensuksomwang & Theeranurak (2014, p. 722) ได้ศึกษาประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัย พบว่าครูปฐมวัยมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ ด้านการพัฒนาตนเองมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการสอน และด้านคุณธรรมจริยธรรม ตามลำดับ การพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยถือเป็นหน้าที่หลักสำคัญที่จะพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูที่ครูสภาให้ความสำคัญในการสร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อขับเคลื่อนและยกระดับคุณภาพการศึกษาผ่านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการคือ 1) การกำหนดทิศทางของรูปแบบ 2) กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัย มี 6 ขั้นตอน ชื่อว่า “PILOTS Model” ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 วางแผนการพัฒนา (P: Planning) ขั้นที่ 2 ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรม (I: Information) ขั้นที่ 3 ออกแบบแผนการจัดประสบการณ์ (L: Learning Design) ขั้นที่ 4 เปิดชั้นเรียน (O: Open Class) ขั้นที่ 5 สะท้อนผลการจัดประสบการณ์จากทีม (T: Team Reflection) และขั้นที่ 6 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S: Sharing) ขั้นการพัฒนาตามรูปแบบ PILOTS Model ดังกล่าวได้จากการสังเคราะห์หลักการ ทฤษฎีและแนวคิด เพื่อได้มาซึ่งรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ที่มีเงื่อนไขสู่ความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูปฐมวัย 3 ประการ ประกอบด้วย 1) เงื่อนไขเชิงโครงสร้างของชุมชน ได้แก่ ความพร้อมด้านทรัพยากรในการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดตารางเวลาและโครงสร้างที่สนับสนุนการทำงานแบบร่วมมือเสริมพลังอำนาจของครู 2) เงื่อนไขบรรยากาศและความสามารถในการทำงานเป็นทีมของครูปฐมวัย ผ่านการโค้ช (Coach) และการให้คำปรึกษา (Mentor) อย่างเป็นกัลยาณมิตร และ 3) เงื่อนไขภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูปฐมวัย โดยรูปแบบมีประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก และยังพบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มีความสอดคล้องกับหลักการ วัตถุประสงค์ และขั้นตอนกระบวนการพัฒนารวมถึงมีความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ และมีความเป็นไปได้ในการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครสงขลาในระดับมาก ทั้งนี้ การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ผู้บริหารต้องสร้างความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับเป้าหมายทางวิชาการของสถานศึกษาร่วมกันในการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของครู พร้อมกระตุ้นและสร้างความเชื่อมั่นให้ครูทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพของตนเองอย่างมีเป้าหมายและเป็นระบบ มีการกำกับติดตามการปฏิบัติงานของครูและให้ผลป้อนกลับเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนของครูผ่านการสะท้อนคิดร่วมกัน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานที่คาดหวัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thongthaweyingyos (2017, pp. 97-98) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวแปรพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษา มี 4 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์กร และปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ทั้งนี้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มีความสอดคล้องกับหลักการ วัตถุประสงค์ และขั้นตอนกระบวนการพัฒนารวมถึงมีความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และมีความเป็นไปได้ในการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครสงขลาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Oudta & Wannasri (2019, p. 312) ที่ได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพบว่ารูปแบบมีความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

3. ประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ที่มีชื่อว่า “PILOTS Model” สรุปได้ดังนี้

3.1 ผลการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่าสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในภาพรวมหลังการทดลองการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้น สามารถเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบ PILOTS Model มีกระบวนการจุดเน้นที่สำคัญคือการร่วมกันวิเคราะห์และออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลการพัฒนาผ่านการเปิดชั้นเรียน ด้วยวิธีการประชุมสะท้อนคิดอย่างเป็นกัลยาณมิตรภายใต้การให้คำแนะนำช่วยเหลือชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Piyasri & Nillapun (2015, p. 106) พบว่า ครูที่มีสมรรถนะการสอนที่ดีนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการเลือกรูปแบบ เทคนิควิธีการสอน สร้างสรรค์ออกแบบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงเป็นผู้อำนวยความสะดวก เพื่อนคู่คิด เพื่อนร่วมทางในการพัฒนาการเรียนรู้ให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

3.2 ผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูปฐมวัยพบว่า ครูสามารถปฏิบัติงานตามรูปแบบ PILOTS Model ในระดับมากทุกชั้น แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ผลดีในทุกขั้นตอน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าก่อนดำเนินการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเป็นไปด้วยความสมัครใจ ครูปฐมวัยมีความพร้อม ยินดีและมีความต้องการเข้ารับการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Dahsah *et al.* (2019, p. 290) ที่ได้พัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้โครงงานสะเต็ม พบว่าครูปฐมวัยที่ได้อาสาสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย หลังการเข้าร่วมโครงการครูปฐมวัยมีความเข้าใจและมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานสะเต็มสูงขึ้น

3.3 จากผลการประเมินความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูพบว่า ครูปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเป็นไปตามความต้องการของการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

สรุปผลการวิจัย

ครูปฐมวัยมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากที่สุด โดยรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีชื่อเรียกว่า “PILOTS Model” และเมื่อนำรูปแบบไปใช้พัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้พบว่าหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูปฐมวัยมีผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบที่กำหนดและมีความพึงพอใจภายหลังการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานระดับนโยบาย ควรมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาวิชาชีพครูปฐมวัย โดยการนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ไปเป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติงานในการพัฒนาวิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพเพื่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ และยกระดับคุณภาพการศึกษาปฐมวัย

1.2 หน่วยงานต้นสังกัด จากผลการวิจัยหน่วยงานได้ทราบผลความสำเร็จของการพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงควรพิจารณานำรูปแบบ PILOTS MODEL ไปใช้ขยายผลการพัฒนาสมรรถนะครู โดยให้คำนึงถึงเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ให้เหมาะสมเป็นสำคัญ

1.3 หน่วยงานระดับสถานศึกษา จากผลความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สถานศึกษาควรให้ความสำคัญและหากลยุทธสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะครูที่เกิดจากกระบวนการให้คำชี้แนะ (Coaching) จากผู้เชี่ยวชาญ ครูร่วมพัฒนา และการได้รับการปรึกษาจากผู้บริหาร (Mentoring) อย่างเป็นกัลยาณมิตร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกับครูปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครสงขลา ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดอื่น ๆ ที่มีบริบทที่ต่างกััน เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษาเอกชน เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยบางประการที่ถูกเสนอแนะว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ลักษณะการสร้างทีม สมรรถนะของครูปฐมวัยตามช่วงอายุและประสบการณ์ และปัจจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมูลนิธิคีนันแห่งเอเชีย ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- Chuensuksomwang, N. & Theeranurak, J. P. (2014). A Need assesment to develop early childhood teachers' professional competency. *An Online Journal of Education*, 9(1), 713-729. (in Thai)
- Dahsah, C., Lamainil, S., Promkatkaew, T. & Seetee, N. (2019). Development of kindergarten teachers' competencies in STEM project-based learning. *Humanities and Social Sciences Journal, Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 10(2), 281-294. (in Thai)
- Joyce, B. R., Weil, M., & Calhoun, E. (2015). *Model of Teaching* (9th ed.). Boston, MA: Pearson.
- Minnistry of Education. (2020). *Training courses for learning experience in computational science at the kindergarten level*. Bangkok: Office of the Basic Education Commission. (in Thai)
- Oudta & Wannasri. (2019). A model of competency development for early childhood teacher under local administrative organization. *Journal of Education Naresuan University*, 22(4), 305-316. (in Thai)
- Panich, W. (2012). *A way of learning for the disciples in the 21st century*. Bangkok: Sodisri-Saritwong Foundation. (in Thai)
- Piyasri, B. & Nillapun, M. (2015). The professional development model to enhance teaching competency of teachers through differentiated instruction. *Silpakorn Educational Research Journal*, 7(1), 97-109. (in Thai)
- Sinlarat, P. (2014). Paitoon introduces the characteristics of the 21st century thai teachers. *Kaosod*, 4 May, 23. (in Thai)
- Thongthaweyingyos, W. (2017). *Factors affecting the professional learning community of teachers in secondary schools*. Master's Thesis. Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (in Thai)
- The Secretariat of the Teachers Council of Thailand. (2019). *Operational guidelines of higher education institutions in the role of working group for supervision, monitoring and evaluation organizing professional development activities in a professional learning community of subsidized networks to organize professional development activities as a professional learning community*. Meeting papers, Bangkok: The Secretariat of the Teachers Council of Thailand. (in Thai)
- Wongwanich, S. (2015). *Research to assess the need for necessity* (3rd Ed.) revised edition. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)